

स्वरविजातीययोश्च । इतरवर्णेन इतरवर्णस्त्रियां जाते
७ जातिभेदे पु० ८ यगुश्च अमरः । एभिश्चित्ररागे सङ्गीत०
सङ्गीर्त्तनं न० सम्+कीर्त्त-ल्युट् । १ सुतो २ देवादेर्नामो-
च्चारणे श्रमानेन देवगुणाद्युत्कीर्त्तने च “वीर्यशर-
सङ्गीतं वीणाध्वनिमन्वितम् । कुरु वत्साधुनात्वं
शृण्वन्तु सुनयः सुराः । गोपीनां वस्तुहरणं परं रास-
महोत्सवम् । तामिः सार्द्धं जलक्रीडां हरेरुत्कीर्त्तनं
कुरु । कृष्णसङ्गीर्त्तनस्थाने ये च नृहन्ति वैष्णवाः । तेषां
पादरजःस्पर्शात् सद्यः पूता यस्तुतरा” नारदाञ्जुरात्मम् ।

सङ्कुचितं त्रि० सम्+कुच-क्त । १ कृतसङ्कोचे २ संक्षिप्ते ३ अ-
प्रफुल्ले च हेमच० । ४ प्रप्ते राजनि० ।

सङ्कुलं न० सम्+कुल-क्त । १ परस्परराजते “यावच्छीवमहं
मौनी ब्रह्मचारी च मे पिता । माता तु मम बन्धुवै
पुत्रहीनः पितामहः” इत्येवं वाक्ये अमरः । २ पर-
स्परहननरूपे युद्धे श्वकुजनादिभिः संवाधेन निरव-
काये स्थाने ४ सङ्कीर्णं त्रि० अमरः ।

सङ्केतं पु० सम्+कित-घञ् । मनोगतभावव्यञ्जनार्थं कृते
हस्तादिवाचनरूपे व्यापारे (इसारा) त्रिका० “अस्त्रा-
च्छब्दादथमर्थो बोध्यः, अयं शब्दः अथमर्थं बोधयतु वा”
इत्येवं शब्दनिष्ठे २ यदर्थबोधनाशक्तिविशेषे सङ्केतश्च
जात्यादिवस्तुके इति वैयाकरणार्थाः ।

“शब्देरेव प्रतीयन्ते जातिद्रव्यगुणक्रियाः । चातुर्विध्या-
दमीषान्तु शब्द उक्तचतुर्विधः” काव्यादर्शः । “सङ्केतो
वृत्तान्ते जातो गुणद्रव्यक्रियासु च” हरिः “जातिद्र-
व्यगुणस्यन्देर्धर्मैः सङ्केतयत्तया । जातिशब्दादिभेदेन
चातुर्विध्यं परे जगुः” वैयाकरणमतम् शब्दश० प्र०
उक्तम् । “कृदं सङ्केतयत्तुः सैव सङ्केति कीर्त्यते”
शब्दश० शक्तिशब्दे ५०७३ पु० दृश्यम् । १ प्रिवसङ्ग-
मार्थं गुणस्थाने च ।

सङ्केतितं त्रि० सङ्केतो जातोऽस्य तार० इतच् । सङ्केतयुते
वाच्ये व्यर्थं “वाङ्मातृ सङ्केतितं योऽर्थमभिधत्ते स वा-
चकः” काव्यप० ।

सङ्कीर्त्तं पु० सम्+कीर्त्त-घञ् । बहुविधयुक्ताव्ययात्प्रविषय-
कतया । व्यस्यस्यापने सामान्यशब्दस्य २ विशेषपरतायाम्
आहवि० ३ जङ्गीभावे ४ बोधे ५ वस्त्रे च मेदि० । सम्+
कुच-घञ् । ६ मत्स्यभेदे पुंस्त्री० मेदि० स्त्रियां छीप् ।
७ कङ्कुमे न० अमरः । [तायां रत्नपा० ।

सङ्गीचनी स्त्री सम्+कुच-ल्युट्-गौरा० छीप् । लज्जलुच-

सङ्कुन्दनं पु० सङ्कुन्दयत्पुत्रान् सम्+कुन्द-णिच्-ल्युट् ।

१ इन्द्रे अमरः । भावे ल्युट् । २ सम्यक्कुन्दने न० ।

सङ्क्रां क्रोम० पु० सङ्क्रामत्यनेन सम्+क्रम-घञ् वा
टङिः । १ जन्मवन्धनस्थाने (संकी) अमरः “आत्मानं
सङ्क्रमं कर्त्तेति” अतः । भावे घञ् । २ रज्यादेः
राश्रन्तरसञ्चारे धरणिः । “तुटेः सहस्रभागो यः स-
कालो रविसंक्रमः” ति० त० । ३ एकत्वस्थितवस्तुनः तत्
स्थानान्तरागनात्यवगमने च । [राश्रन्तरगमने च ।

सङ्क्रमणं न० सम्+क्रम-ल्युट् । १ सङ्क्रान्ती २ रज्यादीनां

सङ्क्रान्तिं त्रि० सङ्क्रान्तिरस्यासि अच्, सम्+क्रम-क्तं वा ।
१ सङ्क्रान्तियुक्ते २ सङ्क्रमणकर्त्तरि ३ प्राप्ते दायकूपेण
भक्ष्यादिन आगते, स्त्रिया ४ प्राप्तिपदे च । दायभा० सत्
स्त्रीणां संक्रान्तपते सवभोगमात्रं तन्मरणे स्वपत्यादि
दायादानां तद्वत्तम् “भुङ्गीतामरणात् क्षान्ता दायादाः
अहं माप्नुयुः” कात्या० वचनात् । मिता० सत्ते खदा-
यादानामिति विवेकः ।

संक्रान्ति स्त्री सम्+क्रम-भावे क्तिन् । संक्रमणशब्दादेः

संक्रान्तिपदार्थरसि संक्रान्तिनामभेदकभेदादि सु० चि०
धी० धा० निरूपितं यथा

“घोराऽऽकर्मक्रमणस्यारवौ हि श्रुद्धान् । ध्वाङ्गी २ विशो,
सुधुविधौ च चरन्मोमे । चौरान्, महोदरयुताश्च नृप-
तीन्, चमैवे मन्दाकिनीं ४ स्त्रियगुरीं सुखवेक्षुः मन्दा ५ ।
विप्रांश्च, मिश्रभङ्गो तु पशून् च मिश्रा ६ तीक्ष्णकर्कजे-
न्यजसुखा खलु राक्षसी ७ च । तत्र ये दिनस्य न्यतीन्
प्रथमे निरुन्ति मध्ये द्विजानपि विशोऽपरके च शृद्धान् ।
अस्ते निशाग्रहरकेषु पिशाचकादौ स्रक्चरानपि नटांश्च
पशुपालकांश्च । सुख्यौदये सकलविक्रिजनसु मौल्यया
स्यायनं मकरकर्कटयोर्निरुक्तम् । पङ्कगीत्याननडापटवु-
क्त्वन्त्यभये भवेत् । तुलाजो विप्रश्च, विष्णुपदं चिह्नः लिङ्गो
घटे । संक्रान्तिकावाडुमश्वत्स नाडिकाः पुण्या सन्ताः
भोडशषोडशोण्णयोः । निशीथोऽर्वागपरत्र संक्रमे पूर्वा-
पराहान्तिमपूर्वभागौ । पूर्वे निशीथे यदि संक्रमः स्यात्
दिनद्वयं पुण्यमथोदयास्तात् । पूर्वं परस्तादु यदि या-
व्यसौम्यायने दिने पूर्वपरे तु पुण्ये । सव्या विमाङ्गी-
प्रमितार्कावस्थादूर्ध्वदितास्तादाज्जर्धमत् । वेद्व्याज्यसौज्ये
अयने क्रमावृत्तः पुण्यो तदानीं परपूर्वचक्रौ । ताभ्या-
यने विष्णुपदे चाद्या मध्यास्तु वाजयोः । पङ्कशीत्यानने
सौम्ये परा नाडोऽतिपुण्यदाः । सु० ६० ।